

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 07.05.1971, sp. zn. 1 Cz 11/71, ECLI:CZ:NS:1971:1.CZ.11.1971.1

Číslo: 5/1972

Právní věta: Jestliže bylo nezletilé dítě umístěno v ústavní výchově předběžným opatřením soudu, které bylo později nahrazeno rozhodnutím, podle něhož dítě zůstalo ve výchově matky, je třeba, aby ve smyslu ustanovení § 103 zák. o rod. bylo rozhodnuto také o rozsahu vyživovací povinnosti rodičů a v tomto rámci o výši ošetřovného za bodu, po kterou toto umístění v ústavní výchově trvalo.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 07.05.1971

Spisová značka: 1 Cz 11/71

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Předběžná opatření, Řízení před soudem, Výchova dítěte, Výchova ústavní, Výživné, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 103 99/1963 Sb. § 220

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením z 8.1.1969 nařídil okresní soud v Příbrami předběžné opatření o ústavní výchově nezletilé J. Ř.

Rozsudkem téhož soudu z 30. 4. 1969 byla nezletilá J. Ř. svěřena do výchovy matky, usnesení o předběžném opatření z 8. 1. 1969 bylo zrušeno a otci uloženo zaplatit Dětskému domovu v S. na ošetřovném za pobyt nezletilé v době od 8. 1. do 7. 3. 1969 částku 400 Kčs s tím, že za uvedenou dobu není otec povinen platit na toto dítě k rukám matky výživné 400 Kčs.

K odvolání otce krajský soud v Praze rozhodl o výchově a výživě nezletilé J. Ř. tak, že zrušil výrok rozsudku soudu prvního stupně o ošetřovném, řízení o úpravě ošetřovného zastavil a zrušil také výrok tohoto rozsudku, kterým byla zrušena vyživovací povinnost otce k nezletilé za dobu od 8.1. do 7. 3.1969.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem ČSR, tak, že rozsudkem soudu druhého stupně byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 103 zák. o rod. rozhodne-li soud o umístění dítěte do ústavní nebo ochranné výchovy, upraví také vyživovací povinnosti rodičů a v tomto rámci i výši ošetřovného. V projednávané věci šlo o to, zda takovým rozhodnutím o umístění dítěte do ústavní výchovy je také rozhodnutí o předběžném opatření, jímž byla ústavní výchova nařízena.

Předběžným opatřením, nařízeným usnesením okresního soudu v Příbrami z 8.1.1969, bylo rozhodnuto o umístění nezletilé J. Ř. v ústavní výchově. Stalo se tak poté, co se nezletilá sama dostavila do Dětského domova v S. se žádostí, aby zde byla ponechána. Závěr uvedený v odůvodnění rozsudku krajského soudu v Praze z 27. 6.1969, že totiž nezletilá J. Ř. nebyla umístěna v ústavu na základě rozhodnutí soudu, nemá tedy oporu ve zjištěném stavu věci; odůvodněn by mohl být jen tehdy, jestliže by k umístění nezletilé v ústavní výchově došlo jen vlastním opatřením jejích zákonných zástupců, což se však v daném případě nestalo.

Jestliže byla nezletilá umístěna v ústavní výchově rozhodnutím soudu o předběžném opatření, je dán důvod k tomu, aby ve smyslu ustanovení § 103 zák. o rod. bylo rozhodnuto také o rozsahu vyživovací povinnosti rodičů a v tomto rámci o výši ošetřovného za dobu, po kterou umístění v ústavní výchově trvalo. Na tom nic nemění, že uvedené předběžné opatření soudu bylo v dalším průběhu řízení zrušeno a rozhodnutím soudu byla nezletilá J. Ř. svěřena do výchovy matce.

Za období, kdy nezletilá J. Ř. byla v Dětském domově v S., byly odůvodněné potřeby dítěte zcela nebo převážně hrazeny tímto dětským domovem. Vzhledem k této skutečnosti bylo povinností odvolacího soudu, aby napravil pochybení soudu prvního stupně a v souladu s ustanovením § 103 zák. o rod. určil výživné pro nezletilou J. Ř. za období od 8. 1. 1969 do 7. 3. 1989 a v jeho rámci i ošetřovné a uložil v jaké lhůtě a jakým způsobem má být ošetřovné Dětskému domovu v S. uhrazeno.

Jestliže soud druhého stupně takto nepostupoval a rozhodl jinak, porušil zákon v ustanovení § 220 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § 103 zák. o rod.